

ПРИНЦЕЗА ЗЛИЦА

Једном давно, у далеком краљевству, била једна зла и ружна принцеза по имену Злица. Због њене злобе нико је није волео, па није имала пријатеље са којима би се дружила. Зато је била стално усамљена и несрећна. Када би шетала по врту око дворца пратио би је само њен пас.

Видевши како је рђава добра вила Сунчица одлучи да јој помогне да се промени. Док је једног јутра принцеза брала цвеће и бесно га потом бацала иза себе, она се изненада појави пред њом и тихо рече: „Видим, млада принцезо, да си зле воље, па бих хтела да ти помогнем. Учинићу те прелепом и веселом девојком, али заузврат обећај да ћеш ми испунити три жеље“. „Хоћу, добра вило, само реци!“, узвикну принцеза. „Ево“, настави вила, „прва жеља ми је да нахраниш сиромаша, друга да поклониш своју хаљину некој сиротици и трећа да никада не лажеш“, рече јој Сунчица. „Ништа лакше од тога!“, насмеја се принцеза и истог тренутка заборави на све три вилине жеље. Сунчица махну штапићем и Злица се претвори у праву лепотицу. Трећег дана од њиховог сусрета вила одлучи да искуша принцезу - претвори се у сиромаша и покуца јој на врата. „Добра госпођице, уморан сам и гладан. Можеш ли ми дати макар парче хлеба?“ , замоли просјак тихим гласом. „Бежи одавде скитнице“ , повика Злица, „и да те више никада нисам видела да се моташ овуда!“. После неколико дана Сунчица се претвори у сироту девојку у поцепаној хаљини и појави се у принцезином врту. „Лепа принцезо“, запита девојка, „да ли би ми поклонила неку од твојих хаљина. Сигурно их имаш много?“ „Како смеш тако нешто и да помислиш“ и нахушка пса на девојку, те она једва побеже. Следећег дана добра вила посети принцезу и рече јој: „Чула сам да ниси нахранила сиромаша, нити дала хаљину сиротој девојци како си ми обећала, значи заборавила си на оно што ми дугујеш?“ , упита је. „Не добра вило, све сам учинила како си ми рекла!“, слага Злица. „Тако значи, ни трећу жељу ми ниси испунила, јер ме лажеш, незахвалнице!“, узвикну Сунчица, махну чаробним штапићем и претвори принцезу у дрво, а затим нестане.

Недуго затим туда прође млади дрвосеча који је пошао у шуму да насече дрва за зиму. Видевши велико и лепо дрво, застаде, осмотри га и помисли: „Ово је баш онакво

какво тражим, велико и јако.“ Замахну секиром, али у том помисли: „Штета је посећи овакво велико и лепо дрво. Поткресаћу му само гране.“ У том се појави Сунчица и преобрати дрво у принцезу, па јој рече: „Ево принцезо, дарујем ти овог младића за мужа! Само те његова доброта може променити!“. Принцеза горко заплака и обећа да више никада неће бити зла.

Антонија Настић